

Sygn. akt I NSW 1414/20

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Leszek Bosek

SSN Tomasz Demendecki

w sprawie z protestu wyborczego P.G.
przeciwko ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,
przy udziale Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej i Prokuratora
Generalnego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 28 lipca 2020 r.,

pozostawia protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

Pan P.G. (dalej: Wnoszący protest) wniósł do Sądu Najwyższego protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Jako powód wskazał w nim bliżej niesprecyzowane fałszerstwa wyborcze oraz nadużycia rzutujące na wynik wyborów. Według Wnoszącego protest miało dojść do incydentów, w ramach których blokowano dostęp do siedziby Państwowej Komisji Wyborczej i Krajowego Biura Wyborczego – co doprowadziło do niemożności legalnego zgłoszenia Państwowej Komisji Wyborczej komitetu wyborczego kandydata na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Wnoszący protest powołuje również zarzuty braku reakcji władz wyborczych na inne nadużycia wyborcze – nielegalne włączanie się

administracji państwowej w kształt wyborów lub nadużycia propagandowe ze strony telewizji publicznej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 129 ust. 2 Konstytucji RP wyborcy przysługuje prawo zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyboru Prezydenta RP na zasadach określonych w ustawie. Na podstawie art. 15 ust. 2 ustawy z 2 czerwca 2020 r. o szczególnych zasadach organizacji wyborów powszechnych na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych w 2020 r. z możliwością głosowania korespondencyjnego (Dz.U. poz. 979, dalej jako: u.wyb.2020), protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej wnosi się na piśmie do Sądu Najwyższego nie później niż w ciągu 3 dni od dnia podania wyniku wyborów do publicznej wiadomości przez Państwową Komisję Wyborczą. W zakresie nieuregulowanym w powyższej ustawie, na podstawie art. 1 ust. 2 u.wyb.2020, odpowiednie zastosowanie znajdują przepisy ogólne, zawarte w ustawie z 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (tekst jedn. Dz.U. z 2019 r., poz. 684, dalej jako: k.wyb.).

Z treści art. 321 § 3 k.wyb. jednoznacznie wynika, że wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty. Treść zarzutów nie może być dowolna, lecz powinna spełniać kryteria, o których mowa w przepisie art. 82 § 1 k.wyb. Zgodnie z nim, protest może być wniesiony z powodu: 1) dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub 2) naruszenia przepisów Kodeksu wyborczego dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów. Z treści tego przepisu wynika, że osoba wnosząca protest jest ponadto zobowiązana do wykazania wpływu wystąpienia naruszeń na wynik wyborów. Przedmiotem protestu wyborczego jest bowiem ważność wyboru określonej osoby, a podstawę do jej zakwestionowania mogą stanowić wyraźnie wskazane przestępstwa oraz delikty wyborcze. Ich wystąpienie musi rzutować na

przebieg głosowania i ustalanie jego wyników lub ustalanie wyników samych wyborów i być poparte konkretnymi dowodami, znanymi osobie wnoszącej protest, na których opiera ona swoje zarzuty. Sąd Najwyższy pozostawia bez dalszego biegu protest wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniającą warunków określonych w art. 321 k.wyb. (art. 322 § 1 k.wyb.).

W niniejszej sprawie, zarzuty Wnoszącego protest nie mieszczą się w ramach przesłanek, o których mowa w przepisie art. 82 § 1 k.wyb. Niezapewnienie możliwości zgłaszania kandydatów na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, polegające na braku swobodnego dostępu do siedziby Państwowej Komisji Wyborczej i Krajowego Biura Wyborczego, m.in. poprzez kontrolę temperatury i gromadzenie danych medycznych osób wchodzących, nie stanowi przestępstwa przeciwko wyborom lub deliktu wyborczego, o których mowa w przepisie art. 82 § 1 k.wyb. Również w pozostałym zakresie – dotyczącym nadużycia ze strony mediów publicznych lub członków Rządu – Wnoszący sprzeciw nie przedstawił, jakiego rodzaju przepisy odnoszące się do głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów zostały naruszone, a tym bardziej nie przedstawił żadnych dowodów, które przynajmniej uprawdopodobniałyby taką okoliczność.

Z tego względu na podstawie przepisu art. 322 § 1 k.wyb. w zw. z art. 321 § 3 k.wyb. w zw. z art. 82 § 1 k.wyb., protest należało pozostawić bez dalszego biegu.